U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatele **S. M.**, zastoupeného Mgr. Lukášem Wimětalem, advokátem se sídlem v Brně, Veselá 24, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2004, č. j. 36 Az 696/2003 - 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 28. 5. 2003, č. j. OAM-2195/VL-19-P13-2002, nebyl stěžovateli z důvodu nesplnění podmínek stanovených v ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování dle ust. § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, která byla zamítnuta napadeným rozhodnutím krajského soudu, protože soud dospěl k závěru, že správní orgán rozhodl na základě řádně zjištěného skutkového stavu a za splnění zákonných podmínek.

Ve včas podané kasační stížnosti namítl stěžovatel stížní důvod obsažený v ust. § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Uvedl, že jeho žádost je vedena s cílem dosažení udělení trvalého pobytu na území České republiky, přičemž oporu pro tuto žádost nalezl v okolnosti, že v České republice navázal trvalý vztah se svou přítelkyní, se kterou hodlá založit rodinu. Má zde zajištěné bydlení a možnost získání pracovního povolení. Jeho návrat do vlasti je pro něj spojen s odůvodněnými obavami o jeho život, kdy mu v tomto směru policejní orgány nedokázaly pomoci, z čehož dovozuje, že jsou propojeny se skupinami, které mu usilují o život. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci zpět k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Správní orgán ve svém vyjádření popřel oprávněnost kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí, tak i rozhodnutí krajského soudu, jsou v souladu s právními předpisy. Legalizaci pobytu, o kterou usiluje stěžovatel, nelze podřadit

pod azylově relevantní důvody. Navrhl zamítnutí kasační stížnosti společně s návrhem na odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě podané kasační stížnosti napadený rozsudek a dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud nepřihlíží.

Porovnáním obsahu žaloby a kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že skutečnosti a důvody, které stěžovatel uvádí v kasační stížnosti, spočívající v jeho úmyslu založit v České republice se svojí přítelkyní rodinu, bydlet zde a pracovat, a dále i v jeho obavách o svůj život, v čemž stěžovatel spatřuje nedostatečně zjištěnou skutkovou podstatu správním orgánem, jsou důvody a skutečnosti nové, které jím nebyly dříve uplatněny v řízení před soudem. Nejvyšší správní soud konstatuje, že s ohledem na ust. § 109 odst. 4 s. ř. s. nemohl k těmto k nově tvrzeným skutečnostem přihlédnout a že dle ust. § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost opírající se pouze o nové důvody nepřípustná.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí soudu přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel ve své kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Protože stěžovatel opřel svou kasační stížnost jednak o nové důvody, které mohl uplatnit už dříve v řízení před soudem, jednak o nové skutečnosti, které uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, a neuplatnil žádný stížní bod, pro který by bylo možné napadený rozsudek věcně přezkoumat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. z důvodu uvedeného v ust. § 104 odst. 4 s. ř. s. odmítl.

Stěžovatel podal návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o návrhu nerozhodl, neboť má za to, že pro takové rozhodnutí odpadl vydáním rozhodnutí ve věci důvod.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu